

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziesiąta izba w składzie powiększonym)

z dnia 4 maja 2022 r. *

Dumping – Subwencje – Przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chin – Ostateczne cło antydumpingowe – Ostateczne cło wyrównawcze – Skarga o stwierdzenie nieważności – Legitymacja procesowa – Bezpośrednie oddziaływanie – Indywidualne oddziaływanie – Akt regulacyjny niewymagający przyjęcia środków wykonawczych – Interes prawny – Szkoda dla przemysłu Unii – Obiektywna ocena – Związek przyczynowy – Obliczenie podcięcia cenowego i marginesu szkody – Obiektywne porównanie cen – Skonstruowane ceny importowe – Ceny naliczane pierwszym niezależnym nabywcom – Różnica w poziomie handlu – Złożone oceny ekonomiczne – Dogłębność kontroli sądowej – Wskaźniki szkody – Ważenie danych – Dostęp do danych dochodzeń nieobjętych klauzulą poufności – Prawo do obrony

W sprawach T-30/19 i T-72/19

China Rubber Industry Association (CRIA), z siedzibą w Pekinie (Chiny),

China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC), z siedzibą w Pekinie,

które reprezentowali adwokaci R. Antonini, B. Maniatis i E. Monard,

strony skarżące,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentowali M. Gustafsson i G. Luengo, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez

Marangoni SpA, z siedzibą w Rovereto (Włochy), którą reprezentowali adwokaci C. Bouvarel, A. Coelho Dias i O. Prost,

interwenient,

* Język postępowania: angielski.

mających za przedmiot, w sprawie T-30/19, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. 2018, L 263, s. 3) oraz, w sprawie T-72/19, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 (Dz.U. 2018, L 283, s. 1),

SĄD (dziesiąta izba w składzie powiększonym),

w składzie: A. Kornezov, prezes, E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk (sprawozdawca), G. Hesse i D. Petrлік, sędziowie,

sekretarz: M. Zwozdziak-Carbonne, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 9 lipca 2021 r.,
wydaje następujący

Wyrok¹

I. Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniach 11 sierpnia i 14 października 2017 r. w następstwie dwóch skarg wniesionych przez koalicję przeciwko nieuczciwemu przywozowi opon Komisja Europejska wszczęła odpowiednio postępowanie antydumpingowe i postępowanie antysubsydjne, które dotyczyły przywozu do Unii Europejskiej niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121 (zwanym dalej „produktem objętym postępowaniem”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Postępowania te zostały wszczęte na podstawie odpowiednio art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21, zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym”) oraz art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 55, zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem antysubsydjnym”).

¹ Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

- 2 Dochodzenia w sprawie dumpingu, subwencji i powstałej szkody objęły okres od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem (zwany dalej „badanym okresem”).
- 3 Zainteresowane strony, w tym chińscy producenci eksportujący objęci postępowaniem antydumpingowym i antysubsydyjnym oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia, zostały zaproszone do udziału w tych dochodzeniach. Szereg zainteresowanych stron, w tym skarżące, China Rubber Industry Association (CRIA) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC), przedstawiło uwagi na piśmie na różnych etapach postępowania antydumpingowego i antysubsydyjnego. Niektóre zainteresowane strony, w tym skarżące, uczestniczyły również w przesłuchaniach przeprowadzonych przez Komisję.
- 4 W dniu 1 lutego 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 poddające rejestracji przywóz nowych i bieżnikowanych opon do autobusów i samochodów ciężarowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2018, L 30, s. 12), które weszło w życie w dniu 3 lutego 2018 r. Rozporządzenie to poddaje rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin.
- 5 W dniu 4 maja 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) 2018/683 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. 2018, L 116, s. 8, zwane dalej „tymczasowym rozporządzeniem antydumpingowym”). Rozporządzenie to ustanawia tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin.
- 6 Komisja postanowiła natomiast nie wprowadzać środków tymczasowych w postępowaniu antysubsydyjnym.
- 7 W dniu 18 października 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. 2018, L 263, s. 3, zwane dalej „ostatecznym rozporządzeniem antydumpingowym”).
- 8 Artykuł 1 ust. 1 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego ustanowił ostateczne cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin. Na podstawie art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia w jego pierwotnym brzmieniu kwota tego cła antydumpingowego została ustalona w wysokości od 42,73 do 61,76 EUR za jednostkę produktu objętego postępowaniem.
- 9 W dniu 9 listopada 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1690 nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach

ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające ostateczne rozporządzenie antydumpingowe (Dz.U. 2018, L 283, s. 1, zwane dalej „rozporządzeniem antysubsydyjnym”).

- 10 Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia antysubsydyjnego ustanowił ostateczne cło wyrównawcze na przywóz produktu objętego postępowaniem. Na podstawie art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia kwota tego cła wyrównawczego wynosiła w zależności od spółki wytwarzającej ten produkt od 3,75 do 57,28 EUR za jednostkę produktu objętego postępowaniem.
- 11 Artykuł 2 pkt 1 rozporządzenia antysubsydyjnego wprowadził zmianę do art. 1 ust. 2 i 3 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego. W następstwie tej zmiany kwota ostatecznego cła antydumpingowego została obniżona i wynosiła zdaniem spółek wytwarzających produkt objęty postępowaniem od 0 do 38,98 EUR za jednostkę tego produktu.
- 12 Reasumując, w ostatecznym rozporządzeniu antydumpingowym, w zmienionym brzmieniu, oraz w rozporządzeniu antysubsydyjnym (zwanym dalej łącznie „zaskarżonymi rozporządzeniami”), mające zastosowanie ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze, wyrażone w euro za jednostkę produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez chińskich producentów eksportujących, zostały ostatecznie ustalone w następujący sposób:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Ostateczne cło wyrównawcze
Xingyuan Tire Group Ltd., Co.; Guangrao Xinhongyuan Tyre Co., Ltd. (zwane dalej łącznie „grupą Xingyuan”),	4,48	57,28
Giti Tire (Anhui) Company Ltd; Giti Tire (Fujian) Company, Ltd; Giti Tire (Hualin) Company Ltd; Giti Tire (Yinchuan) Company, Ltd (zwane dalej łącznie „grupą Giti”)	36,89	11,07
Aeolus Tyre Co., Ltd; Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd.; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co., Ltd (zwane dalej łącznie „grupą Aeolus”)	0,37	49,07
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd.; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd (zwane dalej łącznie „grupą Hankook”)	38,98	3,75
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydyjnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I do zaskarżonych rozporządzeń	21,62	27,69
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II do zaskarżonych rozporządzeń	0	57,28

Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	4,48	57,28
--------------------------------------	------	-------

II. Postępowanie i żądania stron

[...]

- 23 W sprawie T-30/19 skarżące wnoszą ostatecznie do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego „w zakresie, w jakim dotyczy [skarżących] i ich członków [wymienionych w załączniku R.2]”;
 - obciążenie Komisji i interwenienta kosztami postępowania.
- 24 W sprawie T-72/19 skarżące wnoszą ostatecznie do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia antysubsydyjnego „w zakresie, w jakim dotyczy [skarżących] i ich członków [wymienionych w załączniku R.2]”;
 - obciążenie Komisji i interwenienta kosztami postępowania.
- 25 W obydwu sprawach Komisja, popierana zasadniczo przez interwenienta, wnosi do Sądu o:
- odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej lub oddalenie jej jako bezzasadnej;
 - obciążenie skarżących kosztami postępowania.

III. Co do prawa

[...]

C. W przedmiocie dopuszczalności

1. W przedmiocie dopuszczalności skargi

[...]

b) W sprawie legitymacji procesowej skarżących

[...]

2) *W odniesieniu do Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire*

- 52 Komisja uważa zasadniczo, że spółki Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire nie mają legitymacji procesowej na podstawie art. 263 akapit czwarty drugi i trzeci człon zdania TFUE, ponieważ, po pierwsze, zaskarżone rozporządzenia nie dotyczą ich indywidualnie, a po drugie, rozporządzenia te wymagają środków wykonawczych względem nich.
- 53 Skarżące kwestionują argumentację Komisji.
- 54 W okolicznościach niniejszych spraw należy najpierw zbadać, czy skarżące mają legitymację procesową na podstawie art. 263 akapit czwarty trzeci człon zdania TFUE.
- 55 W tym względzie należy przypomnieć, że aby skarga była dopuszczalna na podstawie art. 263 akapit czwarty trzeci człon zdania TFUE, muszą zostać spełnione łącznie trzy przesłanki. Kwestionowany akt powinien bowiem, po pierwsze, mieć charakter regulacyjny, po drugie, bezpośrednio dotyczyć strony skarżącej, a po trzecie, nie może wymagać środków wykonawczych.
- 56 W pierwszej kolejności, co się tyczy pojęcia aktów regulacyjnych w rozumieniu art. 263 akapit czwarty trzeci człon zdania TFUE, należy przypomnieć, że obejmuje ono co do zasady wszystkie akty o zasięgu generalnym z wyłączeniem aktów ustawodawczych (zob. podobnie wyrok z dnia 6 listopada 2018 r., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisja, Komisja/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisja/Ferracci, od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, pkt 23, 28 i przytoczone tam orzecznictwo). Rozróżnienie między aktem ustawodawczym a aktem nieustawodawczym opiera się zgodnie z traktatem FUE na kryterium procedury, ustawodawczej lub nie, która doprowadziła do jego przyjęcia (zob. podobnie wyrok z dnia 6 września 2017 r., Słowacja i Węgry/Rada, C-643/15 i C-647/15, EU:C:2017:631, pkt 58; postanowienie z dnia 6 września 2011 r., Inuit Tapiriit Kanatami i in./Parlament i Rada, T-18/10, EU:T:2011:419, pkt 65).
- 57 W niniejszych sprawach, po pierwsze, zaskarżone rozporządzenia w zakresie, w jakim ustanawiają ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze na przywóz produktów wytwarzanych przez wszystkie inne przedsiębiorstwa niż te wymienione w nich imiennie, mają zasięg ogólny. Po drugie, rozporządzenia te nie są aktami ustawodawczymi, ponieważ nie zostały przyjęte zgodnie ze zwykłą lub specjalną procedurą ustawodawczą. W związku z tym wspomniane rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczą Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire, są aktami regulacyjnymi w rozumieniu art. 263 akapit czwarty trzeci człon zdania TFUE.
- 58 W drugiej kolejności, co się tyczy bezpośredniego oddziaływania, należy zauważyć, że przesłanka ta wymaga, by zakwestionowany środek wywierał bezpośredni wpływ na sytuację prawną jednostki i nie pozostawiał żadnego zakresu uznania jego adresatom zobowiązanym do jego wykonania, które ma charakter czysto automatyczny i wynika z samych uregulowań Unii, bez potrzeby stosowania innych przepisów pośrednich (wyrok z dnia 6 listopada 2018 r., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisja, Komisja/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisja/Ferracci, od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, pkt 42 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 59 Z orzecznictwa wynika również, że akty ustanawiające cła antydumpingowe lub wyrównawcze mogą dotyczyć bezpośrednio przedsiębiorstw będących jednocześnie producentami i eksporterami danego produktu, którym zarzuca się praktyki dumpingowe lub subsydiowanie, przy czym status eksportera ma zasadnicze znaczenie w tym względzie (zob. podobnie wyroki:

z dnia 28 lutego 2019 r., Rada/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, pkt 73, 74 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 28 lutego 2019 r., Rada/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, pkt 48, 49 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 60 W niniejszych sprawach, po pierwsze, zaskarżone rozporządzenia ustanawiają ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze na przywóz produktów wytwarzanych przez „wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa”, niewskazane w nich imiennie, takie jak Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire.
- 61 Po drugie, skarżące wskazują, że Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire są producentami eksportującymi. Komisja nie kwestionuje ich statusu eksporterów. Uznaje je bowiem za producentów eksportujących w odpowiedziach na środki organizacji postępowania.
- 62 Wynika z tego, że zaskarżone rozporządzenia wywierają bezpośredni wpływ na sytuację prawną Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire poprzez zmianę zasad handlowych mających zastosowanie do przywozu ich produktów do Unii.
- 63 Ponadto zaskarżone rozporządzenia zobowiązują organy celne państw członkowskich do pobrania ustanowionych ceł bez pozostawienia im jakiegokolwiek zakresu swobodnego uznania (zob. podobnie wyrok z dnia 25 września 1997 r., Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, EU:T:1997:134, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 64 W tych okolicznościach zaskarżone rozporządzenia dotyczą bezpośrednio Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire.
- 65 W trzeciej kolejności, co się tyczy braku środków wykonawczych, należy przypomnieć, że w celu dokonania oceny, czy akt regulacyjny wymaga środków wykonawczych, należy odnieść się do sytuacji osoby powołującej się na prawo do wniesienia skargi na podstawie art. 263 akapit czwarty trzeciej części zdania TFUE. Nie jest więc istotne, czy dany akt wymaga środków wykonawczych względem innych podmiotów prawa (zob. wyrok z dnia 6 listopada 2018 r., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisja, Komisja/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisja/Ferracci, od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, pkt 61 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 66 W tym względzie prawdą jest, że system celny wprowadzony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1, zwanym dalej „kodeksem celnym”), w który wpisują się zaskarżone rozporządzenia, przewiduje, że pobór ustalonych w nich należności celnych następuje we wszystkich przypadkach na podstawie środków przyjętych przez organy krajowe (wyrok z dnia 10 grudnia 2015 r., Kyocera Mita Europe/Komisja, C-553/14 P, niepublikowany, EU:C:2015:805, pkt 49). Powiadomienie dłużnika o długu celnym, przewidziane w art. 102 kodeksu celnego, stanowi bowiem względem dłużnika środek wykonawczy zaskarżonych rozporządzeń przyjęty przez organy krajowe (zob. podobnie postanowienia: z dnia 21 stycznia 2014 r., Bricmate/Rada, T-596/11, niepublikowane, EU:T:2014:53, pkt 71; z dnia 14 września 2021 r., Far Polymers i in./Komisja, T-722/20, niepublikowane, EU:T:2021:598, pkt 66 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 67 Jednakże bezsporne jest, że cła antydumpingowe i wyrównawcze są uiszczane przez importerów produktu objętego postępowaniem w Unii, a nie przez producentów eksportujących (zob. podobnie wyrok z dnia 3 maja 2018 r., *Distillerie Bonollo i in./Rada*, T-431/12, EU:T:2018:251, pkt 62; opinia rzecznika generalnego E. Tancheva w sprawie *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo i in.*, C-461/18 P, EU:C:2020:298, pkt 88).
- 68 W związku z tym, ponieważ producenci eksportujący nie są dłużnikami zobowiązanymi do zapłaty długu celnego i nie są w związku z tym adresatami powiadomienia o tym długu, nie są oni zwykle informowani o tym długu. W konsekwencji, w przeciwieństwie do importerów, nie mogą oni skutecznie skorzystać ze środków prawnych przewidzianych w art. 44 kodeksu celnego w odniesieniu do decyzji wydanych przez krajowe organy celne. W rezultacie producenci eksportujący mogliby zostać pozbawieni skutecznej ochrony sądowej, gdyby nie dysponowali środkami zaskarżenia do sądu Unii w celu podważenia zgodności z prawem zaskarżonych rozporządzeń.
- 69 Wynika stąd, że o ile istnieją środki wykonawcze wobec importerów, przyjmujące formę aktów organów krajowych określających kwotę ceł antydumpingowych i wyrównawczych, w celu ich pobrania (wyroki z dnia 18 października 2018 r., *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, pkt 16, 17, 38, 39; z dnia 19 września 2019 r., *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, pkt 18, 31), o tyle nie istnieją środki wykonawcze w odniesieniu do producentów eksportujących.
- 70 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że zaskarżone rozporządzenia nie wymagają środków wykonawczych wobec *Weifang Yuelong Rubber* i *Hefei Wanli Tire*.
- 71 W związku z tym skarżące, jako stowarzyszenia reprezentujące, mają legitymację procesową na podstawie art. 263 akapit czwarty trzeciej części zdania TFUE w odniesieniu do ostatecznych ceł antydumpingowych i wyrównawczych nałożonych na produkty wytwarzane przez *Weifang Yuelong Rubber* i *Hefei Wanli Tire*.

[...]

D. W przedmiocie zasadności zarzutów

- 98 Na poparcie skarg skarżące podnoszą w każdej sprawie sześć zarzutów.
- 99 Pięć pierwszych zarzutów dotyczy, po pierwsze, błędnej analizy wskaźników szkody, po drugie, różnic istniejących między nowymi oponami a oponami bieżnikowanymi, po trzecie, błędów w ustalaniu wpływu na ceny i poziomu eliminacji szkody poniesionej przez przemysł Unii, po czwarte, nieprawidłowej analizy związku przyczynowego między przywozem produktu objętego postępowaniem a tą szkodą, po piąte zaś, naruszenia prawa do obrony.
- 100 Zarzut szósty w sprawie T-30/19 dotyczy niezgodności z prawem dostosowania z tytułu podatków pośrednich dokonanego przy ustalaniu marginesu dumpingu, a w sprawie T-72/19 naruszenia podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

[...]

1. W przedmiocie drugiego zarzutu szczegółowego części drugiej zarzutów trzecich, opartego na braku obiektywnego porównania cen przy obliczaniu podcięcia cenowego

- 104 W ramach zarzutów trzecich skarżące utrzymują, że przy ustalaniu wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych na ceny oraz poziomu eliminacji szkody Komisja naruszyła w sprawie T-30/19 art. 3 ust. 2 lit. a), art. 3 ust. 3 oraz art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a w sprawie T-72/19 art. 8 ust. 1 lit. a), art. 8 ust. 2 oraz art. 15 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- 105 W szczególności w ramach części drugiej zarzutów trzecich skarżące uważają w istocie, że Komisja niesłusznie oparła się na cenach importowych skonstruowanych w celu obliczenia podcięcia cenowego.
- 106 W pierwszym zarzucie szczegółowym skarżące podnoszą, że w celu obliczenia podcięcia cenowego stosowanie skonstruowanych cen importowych, to znaczy cen eksportowych skonstruowanych zgodnie z art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, jest co do zasady wykluczone, ponieważ opiera się na cenach teoretycznych, a nie na rzeczywistych cenach zaobserwowanych i pobieranych przez klientów w Unii.
- 107 W drugim zarzucie szczegółowym skarżące podnoszą, że w niniejszych sprawach zastosowanie skonstruowanych cen importowych nie pozwoliło Komisji na dokonanie obiektywnego porównania, to znaczy na tym samym poziomie handlu, między ceną przywożonego produktu objętego postępowaniem z jednej strony a ceną podobnego produktu przemysłu unijnego z drugiej strony.
- 108 Zdaniem skarżących, jeśli chodzi o sprzedaż producentów unijnych dokonaną w Unii za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, Komisja uwzględniła ceny naliczane przez te podmioty pierwszym niezależnym nabywcom, włączając koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, a także zysk tych podmiotów. Natomiast jeśli chodzi o sprzedaż chińskich producentów eksportujących dokonaną w Unii za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, Komisja odmówiła uwzględnienia cen naliczanych przez te podmioty pierwszym niezależnym nabywcom i oparła się na skonstruowanych cenach importowych, odliczając, a zatem wykluczając koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk tych podmiotów. W związku z tym, w przypadku istnienia tego samego modelu sprzedaży, Komisja w różny sposób obliczyła cenę importową produktu objętego postępowaniem i cenę produktu podobnego przemysłu unijnego, a zatem nie dokonała obiektywnego porównania tych cen. Postępując w ten sposób, Komisja niesłusznie zwiększyła margines szkody i zniekształciła analizę szkody i związku przyczynowego.
- 109 Komisja kwestionuje argumentację skarżących. Interwenient natomiast nie przedstawia żadnych uwag w odniesieniu do tej argumentacji.
- 110 Na wstępie należy zbadać drugi zarzut szczegółowy części drugiej zarzutów trzecich.

a) Rozważania wstępne

- 111 Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 3 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego ustalenie wystąpienia szkody dla przemysłu Unii odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny,

po pierwsze, wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych oraz wpływu tego przywozu na ceny podobnych produktów na rynku Unii, a także, po drugie, wpływu tego przywozu na wskazany przemysł.

- 112 Bardziej szczegółowo, w odniesieniu do wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych na ceny, art. 3 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewidują obowiązek zbadania, czy w przypadku tego przywozu nie nastąpiło istotne podcięcie ceny w stosunku do cen unijnych produktów podobnych lub czy przywóz ten w inny sposób nie spowoduje znacznego spadku tych cen bądź nie zahamuje ich znacznego wzrostu, który nastąpiłby w innych warunkach.
- 113 Podstawowe rozporządzenie antydumpingowe i podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne nie zawierają definicji pojęcia podcięcia cenowego i nie określają metody jego obliczania (wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r.: *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja*, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 175; *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja*, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 238).
- 114 Obliczenie podcięcia cenowego rozpatrywanego przywozu jest dokonywane zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 1 i 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w celu ustalenia istnienia szkody poniesionej przez przemysł Unii w wyniku tego przywozu. Jest ono stosowane szerzej w celu oszacowania tej szkody i określenia marginesu szkody, a mianowicie poziomu eliminacji szkody. Obowiązek przeprowadzenia obiektywnej oceny wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych, ustanowiony w art. 3 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, wymaga dokonania obiektywnego porównania ceny produktu objętego postępowaniem z ceną podobnego produktu przemysłu unijnego przy sprzedaży dokonywanej na terytorium Unii. W celu zapewnienia właściwego charakteru tego porównania ceny powinny zostać porównane na tym samym poziomie handlu. Porównanie dokonane między cenami uzyskiwanymi na różnych poziomach handlu, to znaczy bez uwzględnienia wszystkich kosztów związanych z poziomem handlu, który należy uwzględnić, prowadzi w sposób konieczny do sztucznych wyników i nie pozwala na prawidłową ocenę szkody przemysłu unijnego. Takie właściwe porównanie stanowi warunek zgodności z prawem obliczenia szkody tego przemysłu (wyroki: z dnia 17 lutego 2011 r., *Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods/Rada*, T-122/09, niepublikowany, EU:T:2011:46, pkt 79, 85; z dnia 10 kwietnia 2019 r., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja*, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 176; z dnia 10 kwietnia 2019 r., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja*, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 239).
- 115 Ponadto należy przypomnieć, że ustalenie istnienia i wysokości szkody wyrządzonej przemysłowi Unii oraz istnienia związku przyczynowego zakłada ocenę złożonych sytuacji gospodarczych, w ramach których instytucje Unii dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania (zob. podobnie wyrok z dnia 10 września 2015 r., *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo), w związku z czym zgodnie z orzecznictwem przypomnianym w pkt 102 i 103 powyżej kontrola sądowa takiej oceny powinna być ograniczona. Ten szeroki zakres uznania i ograniczona kontrola sądowa dotyczą co do zasady również wyboru metody obliczania marginesu podcięcia cenowego (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 16 grudnia 2011 r., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada*, T-423/09, EU:T:2011:764, pkt 41).

b) Metoda obliczania podcięcia cenowego użyta przez Komisję

- 116 W motywie 149 tymczasowego rozporządzenia antydumpingowego i w motywie 658 rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja wskazała, że określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem, przez porównanie:
- „średnich ważonych cen sprzedaży według rodzajów produktu i segmentu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works” oraz
 - „odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu, według rodzajów produktu i segmentu, stosowanych przez objętych próbą współpracujących chińskich producentów wobec pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) wraz z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie”.
- 117 Co się tyczy pierwszego elementu porównania, czyli cen producentów unijnych, Komisja wyjaśniła w motywie 178 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i w motywie 685 rozporządzenia antysubsydyjnego charakter kosztów odliczonych od cen naliczanych pierwszym niezależnym nabywcom, aby uzyskać cenę ex-works. Komisja wyjaśniła, że odliczone koszty obejmowały: „koszty transportu, ubezpieczenia, obsługi, koszty załadunku i koszty dodatkowe, koszty pakowania, koszty kredytu, bonifikaty i prowizje”. Wskazała ona również, że nie odliczyła natomiast „pośrednich kosztów sprzedaży, kosztów działalności badawczo-rozwojowej, kosztów finansowania, kosztów marketingu ani zysku”.
- 118 Ponadto w pisemnej odpowiedzi na środki organizacji postępowania Komisja potwierdziła, że w przypadku sprzedaży produktu podobnego za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z producentami unijnymi wzięła pod uwagę ceny odsprzedaży pierwszym niezależnym nabywcom stosowane przez te powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą i że nie odliczyła kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku rzeczonych podmiotów.
- 119 Co się tyczy drugiego elementu porównania, a mianowicie cen chińskich producentów eksportujących, Komisja uzasadniła w motywach 166–171 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i w motywach 673–678 rozporządzenia antysubsydyjnego zastosowanie skonstruowanych cen eksportowych w przypadkach, w których chiński producent eksportujący i importer są ze sobą powiązani. Skonstruowała ona zatem ceny importowe, przyjmując jako punkt wyjścia ceny odsprzedaży pierwszym niezależnym nabywcom stosowane przez importerów powiązanych.
- 120 W szczególności w motywie 171 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i w motywie 678 rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja wyjaśniła, że „aby możliwie było rzetelne porównanie, w celu uzyskania wiarygodnej ceny [do poziomu cen na granicy Unii] zasadne jest odliczenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku od uzyskanej przez powiązanego importera ceny odsprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów”.
- 121 Podsumowując, z całości informacji przypomnianych w pkt 116–120 powyżej wynika, po pierwsze, że w odniesieniu do cen producentów unijnych Komisja oparła się na cenach sprzedaży lub odsprzedaży na rzecz pierwszych niezależnych nabywców stosowanych bądź bezpośrednio przez producentów Unii, bądź za pośrednictwem powiązanych z nimi podmiotów zajmujących się

sprzedażą. W tym ostatnim przypadku ceny produktu podobnego uwzględnione przy obliczaniu podcięcia cenowego obejmują koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z producentami unijnymi.

- 122 Po drugie, jeśli chodzi o ceny chińskich producentów eksportujących, Komisja oparła się na rzeczywistych lub skonstruowanych cenach importowych na poziomie granicy Unii. Ceny te mogą być albo cenami rzeczywistymi, naliczanymi przez chińskich producentów eksportujących pierwszym niezależnym nabywcom, albo teoretycznymi cenami sprzedaży na rzecz powiązanych importerów skonstruowanymi przez Komisję. W tym ostatnim przypadku ceny produktu objętego postępowaniem uwzględnione przy obliczaniu podcięcia cenowego nie obejmują ani kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, ani zysku podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z chińskimi producentami eksportującymi.
- 123 Na podstawie metody obliczeniowej opisanej w pkt 116–122 powyżej i jak wynika z motywów 160 i 162 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego oraz z motywów 659 i 667 rozporządzenia antysubsydyjnego, Komisja stwierdziła ogólny poziom podcięcia cenowego wynoszący około 21%. Stwierdziła ona również, że średni ważony margines podcięcia cenowego wahał się między 18 a 24% w zależności od trzech kategorii opon zdefiniowanych w zaskarżonych rozporządzeniach w zależności od poziomu jakości (18–20% dla kategorii 1 oraz 22–24% dla kategorii 2 i 3).
- 124 Ponadto w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących objętych próbą Komisja po raz pierwszy wyjaśniła przed Sądem, że marginesy podcięcia cenowego wynosiły odpowiednio 30,0% dla produktów wytwarzanych przez grupę Xingyuan, 19,3% dla produktów wytwarzanych przez grupę Giti, 22,2% dla produktów wytwarzanych przez grupę Aeolus oraz 17,6% dla produktów wytwarzanych przez grupę Hankook.

c) W przedmiocie istnienia naruszenia obowiązku dokonania obiektywnego porównania cen

- 125 W niniejszych sprawach, biorąc pod uwagę to, co zostało stwierdzone w pkt 116–122 powyżej, należy stwierdzić, że przy obliczaniu podcięcia cenowego Komisja systematycznie uwzględniała ceny sprzedaży naliczane pierwszym niezależnym nabywcom, niezależnie od wykorzystywanych kanałów dystrybucji w odniesieniu do przemysłu unijnego, lecz nie w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących.
- 126 W sytuacji gdy producenci unijni lub chińscy producenci eksportujący sprzedają swe produkty za pośrednictwem powiązanych ze sobą podmiotów zajmujących się sprzedażą, Komisja oparła się na cenach stosowanych przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z producentami unijnymi, natomiast odrzuciła ceny stosowane przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z chińskimi producentami eksportującymi na rzecz cen importowych skonstruowanych na poziomie granicy Unii.
- 127 W związku z tym, jak podnoszą skarżące, w przypadku tego samego modelu sprzedaży charakteryzującego się wykorzystaniem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą Komisja odmiennie potraktowała sprzedaż producentów unijnych i chińskich producentów eksportujących, przyjmując dla tych pierwszych ceny odsprzedaży pierwszym niezależnym nabywcom, a dla drugich – cenę sprzedaży skonstruowaną na poziomie granicy Unii.
- 128 Tymczasem w przypadku takiego modelu dystrybucji orzeczono, że gdy Komisja wykorzystywała ceny sprzedaży na rzecz pierwszych niezależnych nabywców w odniesieniu do produktu podobnego przemysłu unijnego, wymóg porównania cen znajdujących się na tym samym

poziomie handlu nakładał na nią obowiązek porównania tych cen z cenami sprzedaży danego produktu na rzecz pierwszych niezależnych nabywców (zob. podobnie wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r.: Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 183; Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 247).

- 129 Należy bowiem zauważyć, że sprzedaż produktów dokonywana nie bezpośrednio przez producenta, lecz za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą, zakłada istnienie kosztów i marży zysku tych podmiotów, w związku z czym ceny stosowane przez te podmioty wobec niezależnych nabywców są zazwyczaj wyższe od cen stosowanych przez producentów w ramach ich sprzedaży bezpośredniej na rzecz takich nabywców i w związku z tym nie mogą one być zrównane z tymi ostatnimi cenami (wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r.: Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 184; Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 248).
- 130 Tymczasem w niniejszych sprawach Komisja włączyła do ceny produktu podobnego koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z producentami unijnymi, wykluczając z ceny produktu objętego postępowaniem odpowiednie koszty i zyski podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z chińskimi producentami eksportującymi. Wynika z tego, że Komisja uwzględniła dla produktu podobnego cenę powiększoną w stosunku do ceny produktu objętego postępowaniem, a w konsekwencji niekorzystną dla chińskich producentów eksportujących dokonujących całości lub części ich sprzedaży w Unii za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą (zob. analogicznie wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r.: Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 185; Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 249).
- 131 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że w przypadku sprzedaży dokonanej za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą obliczenie podcięcia cenowego ewidentnie nie zostało dokonane poprzez obiektywne porównanie cen znajdujących się na tym samym poziomie handlu (zob. analogicznie wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r.: Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 188; Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 252).
- 132 Wniosku tego nie podważają zarzuty sformułowane przez Komisję.
- 133 W pierwszej kolejności Komisja twierdzi w istocie, że sposób, w jaki producenci eksportujący organizują sprzedaż swoich produktów w Unii, to znaczy albo bezpośrednio niezależnym nabywcom, albo za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, oraz rodzaj klientów, którym sprzedają swoje produkty, czyli importerzy lub użytkownicy końcowi, nie mają wpływu na sposób, w jaki konkurencja cenowa jest wywierana na rynku. Wyjaśnia ona, że bez względu na kanał dystrybucji stosowany przez producentów eksportujących i rodzaj klientów odnośny produkt konkuruje z podobnym produktem przemysłu unijnego od razu po przekroczeniu granicy. W konsekwencji ceny importowe na poziomie granicy Unii są nadal istotne i można je porównać z cenami sprzedaży przemysłu unijnego dokonywanej na tym samym poziomie handlu albo bezpośrednio (cena „ex-works”), albo za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą (cena „loco spółka zależna”). Zdaniem Komisji podejście to pozwala traktować w ten sam sposób sprzedaż bezpośrednią (niezależnym nabywcom) i pośrednią (powiązanim podmiotom zajmującym się sprzedażą) tego samego producenta eksportującego lub różnych producentów eksportujących, którzy zorganizowali w różny sposób swoje kanały dystrybucji.

- 134 W tym względzie należy na wstępie przypomnieć, że niniejszy zarzut szczegółowy dotyczy wyłącznie kwestii, czy w niniejszym przypadku Komisja dokonała obiektywnego porównania cen na tym samym poziomie handlu. W celu zbadania tego zarzutu szczegółowego nie ma konieczności ustalania poziomu handlu, na którym można lub należało przeprowadzić porównanie cen, ani dokonywania oceny w sposób ogólny znaczenia cen importowych na poziomie granicy Unii i zgodności z prawem w sposób bezwzględny konstrukcji niektórych cen w celu obliczenia podcięcia cen. Po pierwsze bowiem, kwestie te wiążą się z odrębnym zarzutem szczegółowym, a mianowicie pierwszym zarzutem szczegółowym części drugiej zarzutów trzecich (zob. pkt 106 powyżej). Po drugie, niezależnie od zgodności z prawem i znaczenia poziomu handlu wybranego przez Komisję po stronie producentów eksportujących lub po stronie producentów unijnych porównanie cen dokonane przez tę instytucję powinno zawsze mieć rzetelny charakter i w tym celu dotyczyć cen na tym samym poziomie handlu.
- 135 Niemniej jednak Komisja twierdzi w istocie, że jeśli chodzi o ceny chińskich producentów eksportujących, ceny importowe na poziomie granicy Unii są nadal istotne, niezależnie od tego, czy chodzi o ceny rzeczywiste naliczane niezależnym nabywcą, czy o ceny skonstruowane, które powinny być naliczane powiązanym podmiotom zajmującym się sprzedażą.
- 136 W tym względzie podejście przyjęte i broniące przez Komisję oznacza, że ceny naliczane przez chińskich producentów eksportujących niezależnym nabywcą z jednej strony oraz ceny naliczane przez tych samych chińskich producentów eksportujących ich powiązanym podmiotom zajmującym się sprzedażą z drugiej strony znajdują się na tym samym poziomie handlu. Ponadto w sposób bardziej ogólny podejście to ma w sposób dorozumiany, lecz nieunikniony, taki skutek, że ceny sprzedaży naliczane przez tych producentów eksportujących niezależnym nabywcą z jednej strony oraz ceny odsprzedaży naliczane takim nabywcą przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z tymi producentami eksportującymi z drugiej strony nie znajdują się na tym samym poziomie handlu.
- 137 Przyznanie, że rozpatrywane podejście jest właściwe, pozwalałoby oczywiście uzasadnić zastosowanie skonstruowanych cen importowych, w sytuacji gdy ci producenci eksportujący sprzedają całość lub część swoich produktów za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą.
- 138 Natomiast omawiane podejście nie pozwalałoby co do zasady uzasadnić tego, że ceny importowe chińskich producentów eksportujących, które są albo cenami rzeczywistymi w przypadku sprzedaży niezależnym nabywcą, albo cenami skonstruowanymi w przypadku sprzedaży podmiotom zajmującym się sprzedażą powiązanym z tymi producentami eksportującymi (ceny wykluczające koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk tych podmiotów), są, tak jak w niniejszym przypadku, w szczególności porównywane z cenami odsprzedaży naliczanymi niezależnym nabywcą przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z producentami unijnymi (cenami zawierającymi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne). Te ostatnie ceny znajdują się bowiem zazwyczaj na poziomie handlu późniejszym niż poziom handlu wspólny dla innych cen przyjętych zarówno po stronie chińskich producentów eksportujących, jak i po stronie producentów unijnych.
- 139 Ostatecznie podejście to powinno by logicznie skłonić Komisję do przyjęcia jako jedyne poziomu handlu po stronie producentów unijnych poziomu sprzedaży producentów unijnych na rzecz wszystkich ich klientów niezależnie od tego, czy chodzi o niezależnych nabywców, czy o podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z tymi ostatnimi producentami. Oznaczałoby to, że Komisja konstruuje ceny sprzedaży producentów unijnych, gdy sprzedają oni swe produkty

powiązanych podmiotom zajmującym się sprzedażą, a zatem, że odlicza ona, czyli wyklucza, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z producentami unijnymi.

- 140 Inaczej mogłoby być tylko w przypadku wykazania, że podmioty zajmujące się sprzedażą, powiązane odpowiednio z chińskimi producentami eksportującymi i producentami unijnymi, odgrywają różne role gospodarcze.
- 141 Tymczasem w niniejszych sprawach Komisja ogranicza się do sugestii, że ceny sprzedaży naliczane bezpośrednio pierwszym niezależnym nabywcom przez producentów unijnych (cena „ex-works”) z jednej strony oraz ceny odsprzedaży naliczane takim nabywcom przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z tymi producentami (cena „loco spółka zależna”) z drugiej strony znajdują się na tym samym poziomie handlu. Nie wyjaśnia ona, w jaki sposób może tak być, podczas gdy jednocześnie uważa, w sposób dorozumiany, lecz konieczny, że ceny sprzedaży bezpośrednio naliczane przez chińskich producentów eksportujących pierwszym niezależnym nabywcom z jednej strony oraz ceny odsprzedaży naliczane takim nabywcom przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z tymi producentami eksportującymi nie znajdują się na tym samym poziomie handlu (zob. pkt 136 powyżej).
- 142 Zapytana na rozprawie Komisja stwierdziła, że producentów unijnych i powiązane z nimi podmioty zajmujące się sprzedażą można uznać za jeden podmiot gospodarczy, ponieważ te powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą wykonują zadania należące zwykle do wewnętrznego działu sprzedaży.
- 143 Należy jednak zauważyć, że w motywie 105 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i w swych pismach procesowych Komisja stwierdziła również, po pierwsze, że chińscy producenci eksportujący i powiązane z nimi podmioty zajmujące się sprzedażą, w szczególności w przypadku grupy Hankook, stanowią jeden podmiot gospodarczy, a po drugie, że istnienie takiego jednego podmiotu gospodarczego nie stoi na przeszkodzie skonstruowaniu przez nią cen importowych.
- 144 W tych okolicznościach Komisja nie wykazuje, ani nawet nie twierdzi, że podmioty zajmujące się sprzedażą, powiązane odpowiednio z producentami unijnymi i chińskimi producentami eksportującymi, odgrywają różne role gospodarcze, wobec czego koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk tych powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą powinny być uwzględnione w cenie produktu podobnego, ale nie w cenie produktu objętego postępowaniem.
- 145 Z powyższego wynika, że podejście Komisji polegające na uwzględnieniu wyłącznie cen importowych, rzeczywistych lub skonstruowanych na poziomie granicy Unii, przy założeniu, że jest ono odpowiednie, nie pozwala na ustalenie w niniejszym przypadku rzetelnego charakteru porównania tych cen z cenami odsprzedaży naliczanymi pierwszym niezależnym nabywcom przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z producentami unijnymi.
- 146 W drugiej kolejności, aby uzasadnić zastosowanie skonstruowanych cen importowych na poziomie granicy Unii, Komisja powołuje się, po pierwsze, na rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 217/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej w rolkach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2013, L 69, s. 11) (motywy 51–59 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego), a po drugie, na

sprawozdanie zespołu orzekającego Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie „Chiny – Środki antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące brojlerów ze Stanów Zjednoczonych”, przyjęte w dniu 25 września 2013 r. (WT/DS 427/R) (pkt 7.485–7.489 tego sprawozdania).

- 147 W tym względzie wystarczy stwierdzić, że zarówno w rozporządzeniu wykonawczym, jak i w sprawozdaniu, o których mowa w pkt 146 powyżej, ceny importowe skonstruowane na poziomie granicy Unii zostały porównane z cenami sprzedaży naliczanymi przez producentów unijnych, a nie z cenami odsprzedaży naliczanymi przez powiązane z nimi podmioty zajmujące się sprzedażą. Przykłady przytoczone przez Komisję są zatem pozbawione znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszych sporów.
- 148 W trzeciej kolejności Komisja utrzymuje, że sytuacja w sprawach, w których wydano wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja* (T-301/16, EU:T:2019:234), oraz *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja* (T-300/16, EU:T:2019:235), była bardzo szczególna, ponieważ tylko dwaj producenci eksportujący współpracowali w dochodzeniu, a sprzedaż danego producenta eksportującego „w znacznej większości” była dokonywana za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą. W związku z tym rozwiązania tego nie można automatycznie przenieść na grunt niniejszych spraw, w których udział sprzedaży zrealizowanej za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z chińskimi producentami eksportującymi był znacznie niższy.
- 149 W tym względzie należy zauważyć, po pierwsze, że obowiązek porównania cen na tym samym poziomie handlu obowiązuje niezależnie od liczby współpracujących producentów eksportujących, a po drugie, że nie ma on zastosowania wyłącznie wtedy, gdy producenci eksportujący realizują „znaczną większość” sprzedaży za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą. Wynika z tego, że zasady wymienione w wyrokach przytoczonych w pkt 114 i 148 powyżej znajdują w pełni zastosowanie w niniejszych sprawach.
- 150 Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z danymi Komisji część sprzedaży chińskich producentów eksportujących objętych próbą dokonywana za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą wynosi 0% w przypadku grupy Xingyuan, 34% w przypadku grupy Giti, 19% w przypadku grupy Aeolus i 98,6% w przypadku grupy Hankook. Ponadto w odpowiedzi na środek organizacji postępowania Komisja wyjaśniła, że część sprzedaży dokonana za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą wynosi 46,9% dla próby chińskich producentów eksportujących jako całości i 87% dla próby producentów unijnych jako całości. Wynika z tego, że część sprzedaży dokonanej za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą jest wysoka, a nawet bardzo wysoka, jeśli chodzi o każdą z dwóch prób rozpatrywanych łącznie.
- 151 Sytuacja ta nie wydaje się zasadniczo odmienna od tej stwierdzonej w sprawach wymienionych w pkt 148 powyżej. W sprawach tych Sąd zauważył, po pierwsze, że odnośni producenci eksportujący dokonywali „większości” sprzedaży w Unii za pośrednictwem podmiotów powiązanych zajmujących się sprzedażą, a po drugie, że „większość” sprzedaży w Unii była dokonywana za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z dwoma producentami Unii, którzy współpracowali w dochodzeniu (wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r.: *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja*, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 184, 185; *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja*, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 249).
- 152 W tych okolicznościach zastrzeżenie Komisji streszczone w pkt 148 powyżej należy oddalić.

- 153 W konsekwencji należy potwierdzić wnioszek, zgodnie z którym Komisja ewidentnie nie dokonała obiektywnego porównania cen na tym samym poziomie handlu, a przynajmniej w sytuacji, gdy produkt objęty postępowaniem i produkt podobny są sprzedawane za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą (zob. pkt 131 powyżej).
- 154 Należy zatem uznać, że obliczenie podcięcia cenowego produktu objętego postępowaniem dokonane przez Komisję w ramach zaskarżonych rozporządzeń narusza prawo oraz jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie i że w konsekwencji obliczenie to narusza art. 3 ust. 2 i 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 1 i 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

d) W przedmiocie wpływu naruszenia obowiązku dokonania obiektywnego porównania cen

- 155 Dla stwierdzenia nieważności zaskarżonych rozporządzeń nie wystarczy, by Komisja popełniła błąd w zakresie metody obliczania marginesu podcięcia cenowego, konieczne jest przy tym, aby błąd ten miał wpływ na ustalenie istnienia i wysokości szkody lub na analizę związku przyczynowego i w ten sposób wpłynął na treść samych zaskarżonych rozporządzeń (zob. podobnie i analogicznie wyroki: z dnia 28 października 2004 r., Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, EU:T:2004:317, pkt 167; z dnia 25 października 2011 r., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Rada, T-192/08, EU:T:2011:619, pkt 119).
- 156 Należy zatem zbadać w niniejszych sprawach, czy błąd popełniony przez Komisję miał wpływ na treść zaskarżonych rozporządzeń. Dla celów tej analizy należy dokonać rozróżnienia pomiędzy ewentualnym wpływem tego błędu, po pierwsze, na poziom podcięcia cenowego, a także na analizę szkody i związku przyczynowego, a po drugie, na marginesy szkody oraz na wysokość spornych ostatecznych ceł antydumpingowych i wyrównawczych.

1) W przedmiocie wpływu na poziom podcięcia cenowego i na analizę szkody i związku przyczynowego

i) W przedmiocie poziomu podcięcia cenowego

- 157 W swoich pismach procesowych i podczas rozprawy Komisja podniosła, że nawet gdyby został wykazany, zarzucany jej błąd nie miał istotnego wpływu na poziom podcięcia cenowego. To podcięcie pozostawało istotne w odniesieniu do znacznej większości przywozu.
- 158 W pierwszej kolejności na etapie dupliki Komisja przedstawiła alternatywne obliczenia podcięcia cenowego dla każdej z czterech grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą. W ramach tych alternatywnych obliczeń dodała ona koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z tymi producentami eksportującymi. Następnie porównała każdą transakcję z bardziej szczegółowym kodem numeru kontrolnego produktów (PCN), wyróżniając odtąd cztery typy klientów, a mianowicie, po pierwsze, hurtowników, dystrybutorów lub sprzedawców, po drugie, sprzedawców detalicznych, po trzecie, użytkowników i, po czwarte, innych klientów (takich jak na przykład producenci oryginalnego sprzętu, podmioty zajmujące się transportem publicznym i wojsko). Zgodnie z alternatywnymi obliczeniami Komisji podcięcie cenowe byłoby w rzeczywistości nieco wyższe od stwierdzonego w zaskarżonych rozporządzeniach dla każdej

z czterech grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą. Podcięcie cenowe wzrosło bowiem z 30,0 do 32,4% w przypadku grupy Xingyuan, z 19,3 do 23,1% w przypadku grupy Giti, z 22,2 do 22,4% w przypadku grupy Aeolus i z 17,6 do 19,2% w przypadku grupy Hankook.

- 159 W tym względzie należy zauważyć, że w ramach swoich alternatywnych obliczeń Komisja nie ograniczyła się do dodania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z chińskimi producentami eksportującymi. Zmieniła ona bowiem również inny parametr, stosując bardziej szczegółowy kod PCN obejmujący odtąd również typ klienta. Wynika z tego, że Komisja zmieniła metodę obliczania podcięcia cenowego, która leży u podstaw zaskarżonych rozporządzeń. W związku z tym, uwzględniając alternatywne obliczenia Komisji, Sąd dokonałby zmiany uzasadnienia.
- 160 Tymczasem należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w ramach skargi o stwierdzenie nieważności Sąd nie może zastąpić własnym uzasadnieniem uzasadnienia przedstawionego przez autora zaskarżonego aktu (zob. wyrok z dnia 26 października 2016 r., PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, pkt 64 i przytoczone tam orzecznictwo). Wynika z tego, że Komisja nie może skutecznie powoływać się w uzasadnieniu zaskarżonych rozporządzeń na względy, które nie są w nich zawarte i które przedstawiła dopiero po wniesieniu skargi (zob. podobnie wyrok z dnia 21 marca 1996 r., Farrugia/Komisja, T-230/94, EU:T:1996:40, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 161 W konsekwencji alternatywne obliczenia dotyczące podcięcia cenowego przedstawione przez Komisję na etapie duplikacji nie mogą zostać uwzględnione przez Sąd w celu dokonania oceny wpływu popełnionego błędu na poziom podcięcia cenowego.
- 162 W drugiej kolejności w następstwie środka organizacji postępowania Komisja przedstawiła nowe alternatywne obliczenia dotyczące podcięcia cenowego ograniczające się do dodania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z chińskimi producentami eksportującymi bez zmiany kodu PCN stosowanego w zaskarżonych rozporządzeniach. Jej zdaniem w wyniku tych nowych alternatywnych obliczeń podcięcie cenowe pozostawałoby stabilne na poziomie 30,0% dla grupy Xingyuan i zmniejszałoby się z 19,3 do 18,5% dla grupy Giti, z 22,2 do 16,8% w przypadku grupy Aeolus i z 17,6 do 7,3% w przypadku grupy Hankook.
- 163 Zakładając, że są one poprawne (czego ustalenie należy do Komisji w przypadku uwzględnienia skarg), nowe alternatywne obliczenia, o których mowa, pozwalają na oszacowanie przyjętych poziomów podcięcia cenowego, które wynikałyby z metody zalecanej przez skarżące i polegającej na wliczeniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą zarówno po stronie chińskich producentów eksportujących, jak i po stronie producentów unijnych. Taka metoda pozwoliłaby na dokonanie obiektywnego porównania cen w przypadku, gdy zarówno produkt objęty postępowaniem, jak i produkt podobny są sprzedawane za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą.
- 164 Z odnośnych nowych alternatywnych obliczeń wynika, że gdyby Komisja zastosowała metodę zalecaną przez skarżące, podcięcie cenowe byłoby niższe dla trzech z czterech grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą, a mianowicie grup Giti, Aeolus i Hankook. Tymczasem zgodnie z danymi liczbowymi przedstawionymi przez Komisję w odniesieniu do względnej wagi każdej z grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą w ramach całkowitej sprzedaży eksportowej dokonanej przez tych producentów (17% w przypadku grupy

Xingyuan, 30% w przypadku grupy Giti, 17% w przypadku grupy Aeolus i 36% w przypadku grupy Hankook) grupy Giti, Aeolus i Hankook reprezentują łącznie 83% całkowitej sprzedaży eksportowej w ramach próby. Ponadto stwierdzona różnica jest istotna dla co najmniej dwóch z tych grup, a mianowicie grup Aeolus i Hankook, które stanowią razem 53% tej sprzedaży.

- 165 W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę w szczególności względną wagę poszczególnych grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą, wydaje się, że ogólny poziom podcięcia cenowego w odniesieniu do całej próby również byłby znacznie niższy, gdyby Komisja zastosowała metodę zalecaną przez skarżące. W konsekwencji średni ważony margines podcięcia cenowego byłby znacznie niższy od marginesu wynoszącego 21%, przyjętego w zaskarżonych rozporządzeniach (pkt 123 powyżej).
- 166 W związku z tym nowe alternatywne obliczenia, o których mowa, wskazują, że błąd popełniony przez Komisję mógł mieć wpływ na poziom podcięcia cenowego i doprowadził w niniejszym przypadku do wyraźnego przeszacowania tego podcięcia cenowego.
- 167 Prawdą jest – jak podnosi Komisja – że nawet po uwzględnieniu odnośnych nowych alternatywnych obliczeń margines podcięcia cenowego pozostaje niezmienny w odniesieniu do grupy Xingyuan i jest nadal istotny dla czterech grup chińskich producentów eksportujących.
- 168 Należy jednak zauważyć, że Komisja stwierdziła istnienie istotnej szkody dla przemysłu unijnego i związku przyczynowego, opierając się jedynie na ogólnym poziomie podcięcia cenowego wynoszącym 21%, a nie na indywidualnych poziomach podcięcia cenowego czterech chińskich producentów eksportujących objętych próbą (zob. pkt 123 powyżej). Tymczasem ten całkowity poziom podcięcia cenowego byłby znacznie niższy, gdyby Komisja nie popełniła zarzucanego jej błędu (zob. pkt 165 powyżej).
- 169 W trzeciej kolejności Komisja powołuje się na statystyki dotyczące przywozu, a mianowicie statystyki Eurostatu (Urzędu Statystycznego Unii Europejskiej) oraz statystyki chińskie, a także na produkcję Unii, to znaczy na dane dostarczone przez producentów unijnych objętych próbą. Z tych statystyk wynikałoby, że różnice między cenami importowymi a cenami przemysłu unijnego są bardzo istotne, ponieważ w badanym okresie średnia cena jednostkowego produktu przywożonego z Chin stanowiła jedynie między 59,08 a 64,13% ceny produktów unijnych.
- 170 Należy jednak stwierdzić, że jeśli chodzi o przywóz z Chin, Komisja powołuje się obecnie na statystyki makroekonomiczne, a nie na statystyki pochodzące od chińskich producentów eksportujących objętych próbą. Ponadto powołuje się ona zarówno w przypadku przywozu, jak i produkcji unijnej na surowe, globalne i nieważone statystyki, które nie uwzględniają typów produktów ani segmentacji rozpatrywanego produktu na trzy kategorie. W związku z tym różne statystyki powołane przez Komisję nie pozwalają uzasadnić wysokości marginesu podcięcia cenowego obliczonego na podstawie średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych segmentów i typów produktu zgodnie z metodą opisaną w pkt 116–122 powyżej.
- 171 Z powyższego wynika, że naruszenie przez Komisję obowiązku dokonania obiektywnego porównania cen miało wpływ, co więcej, istotny, na określenie poziomu podcięcia cenowego.

ii) W przedmiocie analizy szkody i związku przyczynowego

- 172 Komisja podnosi, że nie zostało wykazane, iż wniosek dotyczący istnienia szkodliwego dumpingu lub subsydiowania wyrządzającego szkodę byłby inny w braku błędu podnoszonego przez skarżące przy obliczaniu podcięcia cenowego.
- 173 W tym względzie z motywów 150, 217, 219 i 230 tymczasowego rozporządzenia antydumpingowego oraz z motywów 258 i 265 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego z jednej strony oraz z motywów 659, 830, 837, 839, 842 i 868 rozporządzenia antysubsydyjnego z drugiej strony wynika, że w celu ustalenia istnienia szkody poniesionej przez przemysł Unii oraz związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych lub subsydiowanych a szkodą Komisja oparła się w szczególności na podcięciu cenowym. Wielokrotnie wskazywała ona na „znaczący” lub „znaczny” poziom tego podcięcia cenowego. W szczególności w motywie 219 tymczasowego rozporządzenia antydumpingowego i w motywie 839 rozporządzenia antysubsydyjnego wskazała ona, że to znaczące podcięcie cenowe było, wraz z gwałtownym zwiększeniem przywozu, jednym z dwóch podstawowych czynników, które należy uwzględnić przy ocenie skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych.
- 174 Wynika z tego, że Komisja przypisała decydujące znaczenie podcięciu cenowemu obliczonemu w zaskarżonych rozporządzeniach i że to podcięcie cenowe prowadzi do wniosku, zgodnie z którym przywóz produktu objętego postępowaniem spowodował szkodę dla przemysłu unijnego. Stwierdzenia tego nie podważa podnoszona przez Komisję okoliczność, że instytucja ta uwzględniła również inne czynniki.
- 175 Należy dodać, że w ramach kontroli zgodności z prawem przewidzianej w art. 263 TFUE Sąd nie dokonuje oceny, czy Komisja mogła również stwierdzić istnienie dumpingu wyrządzającego szkodę lub subsydiowania wyrządzającego szkodę, opierając się na poziomie podcięcia cenowego niższym od wyraźnie przeszacowanego poziomu stwierdzonego w zaskarżonych rozporządzeniach.
- 176 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że błąd popełniony przez Komisję przy obliczaniu podcięcia cenowego miał wpływ na stwierdzenie przez Komisję istnienia szkody i związku przyczynowego.

2) W przedmiocie wpływu na marginesy szkody i na kwotę spornych ostatecznych ceł antydumpingowych i wyrównawczych

i) W przedmiocie marginesów szkody

- 177 W swoich pismach procesowych i na rozprawie Komisja podniosła zasadniczo, że nie wykazano, iż marginesy szkody byłyby niższe, gdyby ceny importowe uwzględniały koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą.
- 178 W pierwszej kolejności Komisja podkreśla różnicę między podcięciem cenowym (undercutting) a marginesem zaniżania cen lub marginesem szkody (underselling), która to kwestia nie została poruszona w wyrokach z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja (T-301/16, EU:T:2019:234), oraz Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja (T-300/16, EU:T:2019:235).

- 179 W tym względzie należy zauważyć, że wybór poziomu handlu oraz uwzględnienie lub brak uwzględnienia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z chińskimi producentami eksportującymi i z producentami unijnymi wpływa na poziom cen importowych oraz na poziom cen przemysłu unijnego. Tymczasem, jak wynika w szczególności z motywów 254–256 tymczasowego rozporządzenia antydumpingowego, obliczenie marginesu szkody polega na porównaniu cen importowych wykorzystanych przy obliczaniu podcięcia cenowego z jednej strony z niewyrządzającymi szkodę cenami podobnego produktu wraz z zyskiem docelowym w normalnych warunkach konkurencji z drugiej strony. W związku z tym błąd dotyczący poziomu handlu, na którym dokonywane jest porównanie cen, może mieć wpływ zarówno na obliczenie podcięcia cenowego, jak i na obliczenie marginesu szkody.
- 180 Ponadto wbrew temu, co twierdzi Komisja, Sąd poruszył kwestię marginesu szkody w wyrokach cytowanych w pkt 178 powyżej, stwierdzając, iż nie można wykluczyć, że gdyby podcięcie cenowe zostało obliczone prawidłowo, margines szkody przemysłu unijnego zostałby ustalony na poziomie niższym od marginesu dumpingu (wyroki z dnia 10 kwietnia 2019 r.: Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 194; Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-300/16, EU:T:2019:235, pkt 258).
- 181 W drugiej kolejności na etapie dupliki Komisja przeliczyła marginesy szkody na takich samych zasadach jak te zastosowane do ponownego obliczenia podcięcia cenowego (pkt 158 powyżej). Zgodnie z tymi alternatywnymi obliczeniami marginesy szkody byłyby w rzeczywistości jeszcze wyższe niż marginesy szkody przyjęte w zaskarżonych rozporządzeniach dla każdej z grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą. W wyniku tych alternatywnych obliczeń marginesy szkody wzrosłyby z 55,1 do 60,8% dla grupy Xingyuan, z 29,6 do 36,8% dla grupy Giti, z 37,3 do 40,2% dla grupy Aeolus i z 23,4 do 29,6% dla grupy Hankook.
- 182 W tym względzie wystarczy zauważyć, że z tych samych powodów, które zostały wskazane w pkt 159–161 powyżej w odniesieniu do alternatywnych obliczeń dotyczących podcięcia cenowego, alternatywne obliczenia dotyczące marginesu szkody przedstawione przez Komisję na etapie dupliki nie mogą zostać uwzględnione przez Sąd bez dokonania zastąpienia uzasadnienia.
- 183 W trzeciej kolejności w następstwie środka organizacji postępowania Komisja dokonała nowych alternatywnych obliczeń dotyczących marginesu szkody według tych samych zasad co zasady wykorzystane przy nowych alternatywnych obliczeniach dotyczących podcięcia cenowego, to znaczy bez zmiany kodu PCN stosowanego w zaskarżonych rozporządzeniach (pkt 162 powyżej). W wyniku tych nowych alternatywnych obliczeń margines szkody pozostałby bez zmian na poziomie 55,1% dla grupy Xingyuan i zmniejszyłby się z 29,6 do 28,5% dla grupy Giti, z 37,3 do 29,8% dla grupy Aeolus i z 23,4 do 10,3% dla grupy Hankook.
- 184 Zakładając, że są one poprawne (czego ustalenie należy do Komisji w przypadku uwzględnienia skarg), nowe alternatywne obliczenia, o których mowa, pozwalają na oszacowanie marginesów szkody, które zostałyby przyjęte przez Komisję, gdyby zastosowała metodę zalecaną przez skarżące i uwzględniła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z chińskimi producentami eksportującymi.
- 185 W tej mierze należy rozróżnić trzy sytuacje.

- 186 Po pierwsze, margines szkody byłby niższy dla trzech z czterech grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą, a mianowicie grup Giti, Aeolus i Hankook. Ponadto stwierdzona różnica byłaby istotna dla co najmniej dwóch z tych grup, a mianowicie grup Aeolus i Hankook.
- 187 Po drugie, biorąc pod uwagę w szczególności względną wagę różnych grup chińskich producentów eksportujących objętych próbą, wydaje się, że margines szkody w odniesieniu do całej próby byłby również znacznie niższy, gdyby Komisja zastosowała metodę zalecaną przez skarżące. W konsekwencji średni ważony margines szkody byłby znacznie niższy od marginesu wynoszącego 32,39%, przyjętego w zaskarżonych rozporządzeniach. Tymczasem, jak wynika z tabeli 11 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i tabeli zawartej w motywie 933 rozporządzenia antysubsydyjnego, to właśnie ten ostatni margines szkody został przyjęty w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących wymienionych w załącznikach I i II do zaskarżonych rozporządzeń, którzy współpracowali, w zależności od przypadku, w dochodzeniu antydumpingowym lub w dochodzeniu antysubsydyjnym.
- 188 W tych okolicznościach nowe alternatywne obliczenia, o których mowa, wskazują, że błąd popełniony przez Komisję doprowadził ją do przeszacowania marginesów szkody przyjętych dla wszystkich producentów eksportujących wymienionych w pkt 28 powyżej, bądź należących do grup Giti, Aeolus i Hankook, bądź wymienionych w załącznikach I i II do zaskarżonych rozporządzeń. Stwierdzenia tego nie podważa podniesiona przez Komisję okoliczność, że nawet po tych nowych alternatywnych obliczeniach margines szkody pozostaje znaczący w odniesieniu do każdej z grup chińskich producentów eksportujących.
- 189 Po trzecie, zgodnie z nowymi alternatywnymi obliczeniami, o których mowa, margines szkody pozostawałby niezmienny na poziomie 55,1% dla grupy Xingyuan. Tymczasem, jak wynika z tabeli 11 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i tabeli zawartej w motywie 933 rozporządzenia antysubsydyjnego, to właśnie ten margines szkody, najwyższy stwierdzony wśród chińskich producentów eksportujących objętych próbą, został zastosowany wobec chińskich producentów eksportujących, którzy nie współpracowali, w zależności od przypadku, w dochodzeniu antydumpingowym lub w dochodzeniu antysubsydyjnym. W praktyce ów rezydujący margines szkody wynoszący dokładnie 55,07% ma zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” niewymienionych z nazwy w zaskarżonych rozporządzeniach, a w szczególności do Weifang Yuelong Rubber i Hefei Wanli Tire. Ma on również zastosowanie do Zhongce Rubber Group jedynie w postępowaniu antysubsydyjnym, ponieważ spółka ta jest wymieniona w załączniku II do rozporządzenia antysubsydyjnego.
- 190 Należy jednak zauważyć, że nowe alternatywne obliczenia, o których mowa, pozwalają jedynie zneutralizować skutki błędu polegającego na porównaniu importowych cen sprzedaży skonstruowanych na poziomie granicy Unii z cenami odsprzedaży naliczanymi przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z producentami unijnymi. Nie pozwalają one natomiast zneutralizować ewentualnych skutków błędu polegającego na porównaniu rzeczywistych cen sprzedaży naliczanych bezpośrednio klientom Unii przez chińskich producentów eksportujących z jednej strony z cenami odsprzedaży stosowanymi przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z producentami unijnymi z drugiej strony. Tymczasem to ostatnie porównanie jest również jednym z elementów składających się na brak obiektywnego porównania cen na tym samym poziomie handlu (zob. pkt 138, 145 powyżej).

- 191 W tych okolicznościach nie można całkowicie wykluczyć, że gdyby Komisja dokonała obiektywnego porównania cen na tym samym poziomie handlu, stwierdziłaby w odniesieniu do grupy Xingyuan, a w konsekwencji w odniesieniu do trzech spółek wymienionych w pkt 189 powyżej, margines szkody niższy niż margines wynoszący 55,07%, przyjęty w zaskarżonych rozporządzeniach.
- 192 W związku z tym należy stwierdzić, że naruszenie przez Komisję ciężącego na niej obowiązku dokonania obiektywnego porównania cen miało lub mogło mieć wpływ na określenie marginesów szkody dla wszystkich chińskich producentów eksportujących wskazanych bądź nie w zaskarżonych rozporządzeniach.
- ii) W przedmiocie kwoty spornych ostatecznych ceł antydumpingowych i wyrównawczych*
- 193 W swoich pismach procesowych Komisja wskazuje na „zasadę niższego cła”. W szczególności w sprawie T-72/19 podnosi ona, że argumentacja skarżących jest całkowicie bezskuteczna, ponieważ na podstawie tej zasady poziom ostatecznych ceł wyrównawczych został ustalony poprzez odniesienie do kwoty stwierdzonych subsydiów, a nie poprzez odniesienie do marginesu szkody.
- 194 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 9 ust. 4 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego kwota ostatecznego cła antydumpingowego nie przekracza stwierdzonego marginesu dumpingu i powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli mniejsze cło spowoduje usunięcie szkody dla przemysłu unijnego. Ponadto art. 15 ust. 1 akapit trzeci podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego stanowi, że kwota ostatecznego cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i powinna być niższa niż ta kwota, jeżeli takie niższe należności celne są odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii.
- 195 Wynika z tego, że w sytuacji gdy Komisja ustala jednocześnie cło antydumpingowe i cło wyrównawcze, oba cła nie mogą, alternatywnie lub łącznie, przekraczać poziomu marginesu szkody (zob. podobnie wyrok z dnia 11 września 2014 r., *Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Rada*, T-444/11, EU:T:2014:773, pkt 217).
- 196 W niniejszych sprawach z tabeli 11 ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego i tabeli zawartej w motywie 933 rozporządzenia antysubsydyjnego wynika, że dla wszystkich chińskich producentów eksportujących margines szkody (który wynosi od 23,41 do 55,07%) został ustalony na poziomie niższym od marginesu dumpingu (który wynosi od 56,8 do 106,7%), lecz wyższym od marginesu subsydiowania (który wynosi od 2,06 do 51,08%). W tej sytuacji i jak wynika z motywu 929 rozporządzenia antysubsydyjnego, Komisja postanowiła nałożyć, po pierwsze, ostateczne cło wyrównawcze na poziomie określonych ostatecznych kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, a po drugie, ostateczne cło antydumpingowe do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę, bez przekroczenia go. Jednakże nie zostało nałożone żadne ostateczne cło antydumpingowe w odniesieniu do producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do zaskarżonych rozporządzeń, takich jak *Zhongce Rubber Group* (pkt 78 powyżej), dla których przyjęty margines szkody jest niższy w postępowaniu antydumpingowym (32,39%) niż w postępowaniu antysubsydyjnym (55,07%).
- 197 Po pierwsze, wynika z tego, że dla chińskich producentów eksportujących wskazanych bądź nie w zaskarżonych rozporządzeniach, z wyjątkiem tych wymienionych w załącznikach II do tych rozporządzeń, łączna stawka ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego cła

wyrównawczego jest równa marginesowi szkody. W konsekwencji zgodnie z „zasadą niższego cła”, ustanowioną w przepisach przypomnianych w pkt 194 powyżej i w orzecznictwie przypomnianym w pkt 195 powyżej, każdy błąd mający wpływ na obliczenie marginesu szkody ma wpływ na zgodność z prawem łącznej kwoty ostatecznych ceł antidumpingowych i wyrównawczych nałożonych na produkty wytworzone przez wspomnianych producentów eksportujących. Tymczasem, jak wskazano w pkt 192 powyżej, metoda porównywania cen stosowana przez Komisję zniekształciła obliczenie marginesu szkody dla wszystkich chińskich producentów eksportujących wskazanych bądź nie w rzeczonych rozporządzeniach.

- 198 Po drugie, co się tyczy producentów eksportujących wymienionych w załącznikach II do zaskarżonych rozporządzeń, takich jak Zhongce Rubber Group, prawdą jest, że zostali oni objęci jedynie ostatecznym cłem wyrównawczym, którego stawka (51,08%) jest niższa od ich marginesu szkody w postępowaniu antysubsydyjnym (55,07%). Jednakże ze względu w szczególności na niewielką różnicę między stawką tego ostatecznego cła wyrównawczego a tym marginesem szkody nie można wykluczyć, że gdyby rzeczony margines szkody został prawidłowo obliczony, zostałaby on ustalony na poziomie niższym od marginesu subsydiowania.
- 199 Należy zatem stwierdzić, że naruszenie przez Komisję ciężącego na niej obowiązku dokonania obiektywnego porównania cen miało wpływ na całkowitą łączną kwotę ostatecznych ceł antidumpingowych i ostatecznych ceł wyrównawczych dla wszystkich chińskich producentów eksportujących wskazanych bądź nie w zaskarżonych rozporządzeniach.
- 200 Z powyższego wynika, że stwierdzony błąd w obliczeniu podcięcia cenowego miał wpływ, po pierwsze, na analizę Komisji dotyczącą istnienia szkody i związku przyczynowego, a po drugie, na jej obliczenia dotyczące kwoty ostatecznych ceł antidumpingowych i wyrównawczych. Wynika stąd, że błąd ten może wpłynąć na zgodność z prawem zaskarżonych rozporządzeń.
- 201 W konsekwencji drugi zarzut szczegółowy części drugiej zarzutów trzecich jest zasadny i należy go uwzględnić.

e) W przedmiocie zasady i zakresu stwierdzenia nieważności wynikającego z naruszenia obowiązku obiektywnego porównania cen

- 202 Uwzględnienie drugiego zarzutu szczegółowego części drugiej zarzutów trzecich może samo w sobie stanowić podstawę stwierdzenia nieważności zaskarżonych rozporządzeń w zakresie, w jakim ustanawiają one ostateczne cła antidumpingowe i wyrównawcze na przywóz produktów wytwarzanych przez producentów eksportujących wymienionych w pkt 28 powyżej, z zastrzeżeniem niedopuszczalności stwierdzonej w pkt 82 powyżej.
- 203 Jednakże na wypadek uwzględnienia niniejszego zarzutu szczegółowego Komisja wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonych rozporządzeń jedynie w zakresie, w jakim sporne ostateczne cła antidumpingowe i wyrównawcze zostały ustalone na wyższym poziomie niż margines szkody wynikający z nowych alternatywnych obliczeń, których instytucja ta dokonała.
- 204 W tym względzie, po pierwsze, należy zauważyć, że błąd popełniony przez Komisję przy obliczaniu podcięcia cenowego miał wpływ na jej analizę dotyczącą samego istnienia szkody oraz związku przyczynowego (zob. pkt 176, 200 powyżej), w związku z czym powinien on doprowadzić do całkowitego stwierdzenia nieważności spornych ostatecznych ceł antidumpingowych i wyrównawczych.

- 205 Po drugie, nie zostało wykazane na etapie dokumentacji, że nowe alternatywne obliczenia dokonane przez Komisję wystarczają do całkowitego zneutralizowania popełnionego błędu (zob. pkt 190, 191 powyżej). Wynika z tego, że obliczenia te nie pozwalają dokładnie określić, w jakim zakresie sporne ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze pozostają częściowo zasadne.
- 206 Po trzecie, wybór właściwego poziomu handlu dla dokonania obiektywnego porównania cen stanowi wstępny etap niezbędny do obliczenia podcięcia cenowego, marginesu szkody oraz stawki mającego zastosowanie cła antydumpingowego lub wyrównawczego. Wynika z tego, że zmiana poziomu handlu, na którym oparła się Komisja w celu dokonania obiektywnego porównania cen, stanowiłaby zmianę uzasadnienia i miałyby wpływ na samą istotę zaskarżonych rozporządzeń. W konsekwencji sporne ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze nie mogą zostać utrzymane w mocy, nawet częściowo, ze względu na to, że są one zasadne w odniesieniu do części ich kwoty (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 15 września 2016 r., Unitec Bio/Rada, T-111/14, EU:T:2016:505, pkt 76).
- 207 W konsekwencji uwzględnienie drugiego zarzutu szczegółowego części drugiej zarzutów trzecich może prowadzić do stwierdzenia nieważności spornych ostatecznych ceł antydumpingowych i wyrównawczych w odniesieniu do całej ich kwoty w zakresie, w jakim cła te są kwestionowane w drodze dopuszczalnych żądań (zob. pkt 202 powyżej).

[...]

E. Wnioski

- 278 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że:
- po pierwsze, należy stwierdzić nieważność ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego w zakresie, w jakim ustanawia ostateczne cła antydumpingowe na przywóz produktów wytwarzanych przez wymienionych w pkt 28 powyżej producentów eksportujących, z wyjątkiem Zhongce Rubber Group;
 - po drugie, należy stwierdzić nieważność rozporządzenia antysubsydyjnego w zakresie, w jakim ustanawia ostateczne cła wyrównawcze na przywóz produktów wytwarzanych przez producentów eksportujących wymienionych w pkt 28 powyżej;
 - po trzecie, należy oddalić w pozostałym zakresie żądania skargi.

[...]

Z powyższych względów

SĄD (dziesiąta izba w składzie powiększonym)

orzeka, co następuje:

- 1) Sprawy T-30/19 i T-72/19 zostają połączone do celów wydania wyroku.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 w zakresie, w jakim nakłada ostateczne cła antydumpingowe na przywóz produktów wytwarzanych przez następujących producentów eksportujących:
 - Chaoyang Long March Tyre Co. Ltd;
 - Triangle Tyre Co. Ltd;
 - Shandong Wanda Boto Tyre Co. Ltd;
 - Qingdao Doublestar Tire Industrial Co. Ltd;
 - Ningxia Shenzhou Tire Co. Ltd;
 - Guizhou Tyre Co. Ltd;
 - Aeolus Tyre Co. Ltd;
 - Shandong Huasheng Rubber Co. Ltd;
 - Chongqing Hankook Tire Co. Ltd;
 - Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co. Ltd;
 - Jiangsu Hankook Tire Co. Ltd;
 - Shandong Linglong Tyre Co. Ltd;
 - Shandong Jinyu Tire Co. Ltd;
 - Sailun Jinyu Group Co. Ltd;
 - Shandong Kaixuan Rubber Co. Ltd;
 - Weifang Yuelong Rubber Co. Ltd;
 - Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co. Ltd;

- Shandong Hengyu Science & Technology Co. Ltd;
 - Jiangsu General Science Technology Co. Ltd;
 - Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co. Ltd;
 - Hefei Wanli Tire Co. Ltd;
 - Giti Tire (Anhui) Company Ltd;
 - Giti Tire (Fujian) Company Ltd;
 - Giti Tire (Hualin) Company Ltd;
 - Giti Tire (Yinchuan) Company Ltd;
 - Qingdao GRT Rubber Co. Ltd.
- 3) **Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniającego rozporządzenie wykonawcze 2018/1579 w zakresie, w jakim nakłada ostateczne cła wyrównawcze na przywóz produktów wytworzonych, po pierwsze, przez producentów eksportujących wymienionych w pkt 2 sentencji niniejszego wyroku, a po drugie, przez Zhongce Rubber Group Co., Ltd.**
- 4) **W pozostałym zakresie żądania skargi zostają oddalone.**
- 5) **Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez China Rubber Industry Association (CRIA) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC), z wyjątkiem kosztów związanych z interwencjami.**
- 6) **Marangoni SpA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez CRIA i CCCMC w związku z interwencjami.**

Kornezov

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Petrлік

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 4 maja 2022 r.

Podpisy